

DOSSIER JURISPRUDENTIE KIFID

Uitspraak Commissie van Beroep
Nr. 2024-0007, d.d. 19 januari 2024

Met tekenen akkoordverklaring staat omvang schade vast

X is eigenaar van een woning. In december 2018 is er in de woning brand ontstaan. X was hiervoor verzekerd bij Centraal Beheer. De schade aan de woning, tuin en inboedel is door de schade-expert van Centraal Beheer vastgesteld op ruim 900.000 euro. X heeft hierbij geen contra-expert ingeschakeld. Voor de inboedelschade heeft X een akkoordverklaring getekend, waarin een bedrag van 180.000 euro is opgenomen. In een tweede akkoordverklaring, die zag op de schade aan onder meer de opstal en de tuin, is de schade vastgesteld op ruim 740.000 euro. Ook deze akkoordverklaring heeft X ondertekend. In 2020 liet X aan Centraal Beheer weten dat hij meer schade heeft geleden dan aanvankelijk is vastgesteld. Het verzoek van X aan Centraal Beheer om een aanvullende vergoeding van 80.000 euro voor de inboedel en 5.000 euro voor de tuin heeft Centraal Beheer afgewezen. Omdat X het hier niet mee eens was, heeft hij het geschil ter beoordeling voorgelegd aan de geschillencommissie die de vorderingen van X heeft afgewezen.

De commissie van beroep beoordeelt de zaak opnieuw. Ten aanzien van de inboedel stelt de commissie vast dat X een akkoordverklaring heeft getekend waarin de schade aan de inboedel is vastgesteld. Een dergelijke akkoordverklaring moet worden gekwalificeerd als een vaststellingsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:900 BW. Partijen zijn bij een vaststellingsovereenkomst gebonden aan de inhoud daarvan. Volgens de commissie is, anders dan X heeft gesteld, niet gebleken dat X door de schade-expert van de verzekeraar onder grote ontoelaatbare druk is gezet om de akkoordverklaring te ondertekenen. Bovendien heeft X nagelaten om aannemelijk te maken op grond waarvan de inboedelschade hoger zou (moeten) zijn dan uit de akkoordverklaring blijkt. Centraal Beheer hoeft aan X dus geen hoger bedrag te vergoeden dan uit de akkoordverklaring volgt. In de discussie over de schade aan de tuin speelt een bijzonderheid. Vaststaat namelijk dat de gemeente van X heeft geëist dat zijn woning op een andere plek op het perceel zou worden herbouwd. Omdat de woning twee meter naar achteren kwam te staan, moesten de op die plek staande bomen worden weggehaald en elders weer nieuwe bomen worden geplant. Met X stelt de commissie vast dat deze kostenpost niet was opgenomen in de akkoordverklaring van de schade aan de tuin. Centraal Beheer kan zich er dus niet op beroepen dat ook alle schade aan de tuin al

bindend was vastgesteld. Bovendien geldt dat – anders dan Centraal Beheer meent – deze schade onder de polis gedekt is, omdat het blijkens de polisvoorwaarden immers gaat om ‘kosten van maatregelen die de verzekerde van de overheid moet uitvoeren’. Omdat X geen concrete onderbouwing van deze schadepost heeft gegeven, schat de commissie de schade aan de tuin op een bedrag van 2.500 euro. De vordering van X wordt dus voor een bedrag van 2.500 euro toegewezen.

Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
Nr. 2024-0093, d.d. 31 januari 2024

Gestegen bouwkosten komen voor rekening van verzekerde zelf

X is eigenaar van een woning. X heeft ten behoeve van zijn woning bij Interpolis een opstalverzekering gesloten. Als gevolg van een brand in december 2020 is de woning compleet verloren gegaan. Om de schade vast te stellen, hebben zowel Interpolis als X een schade-expert benoemd. Beide schade-experts hebben de schade in onderling overleg vastgesteld op een bedrag van ruim 1,1 miljoen euro. De werkzaamheden om de woning te herbouwen zijn pas eind 2022 van start gegaan. Door X werd toen geconstateerd dat de vastgestelde schade niet toereikend was. Volgens X bedraagt het gat ruim 150.000 euro, wat met name veroorzaakt wordt door de gestegen bouwkosten. Omdat Interpolis weigert om dit bedrag aanvullend aan X uit te keren, heeft X de zaak ter beslechting van het geschil voorgelegd aan de geschillencommissie.

Deze stelt voorop dat X een zogeheten ‘akte van benoeming experts’ heeft ondertekend. In dit stuk is opgenomen dat de omvang van de schade uitsluitend door de beide schade-

experts zal worden vastgesteld. In de akte van taxatie is deze schade vervolgens vastgesteld op het bedrag van ruim 1,1 miljoen euro. Daarmee is sprake van een vaststellingsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:900 BW. Dit betekent dat zowel X als Interpolis aan de inhoud van de schadetaxatie gebonden zijn. Volgens de geschillencommissie heeft X bij het geven van akkoord op de schadetaxatie niet gedwaald.

In de eerste plaats niet omdat uit de tekst van het door X ondertekende stuk voldoende duidelijk blijkt dat als bewijs voor de schade uitsluitend de akte van taxatie geldt. En in de tweede plaats niet omdat X werd bijgestaan door zijn eigen (contra)expert. Eventuele nadien gebleken onduidelijkheden in de door X ondertekende stukken, komen dan ook voor zijn eigen rekening, aldus de geschillencommissie.

Anders dan X stelt, is de geschillencommissie niet van oordeel dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de kostenstijging voor rekening van X komt. Volgens de geschillencommissie is er namelijk geen sprake van uitzonderlijke omstandigheden die ertoe zouden moeten leiden dat de gevolgen van de vertraging in de herbouw van de woning bij Interpolis gelegd kunnen worden. Vertraging (in het algemeen) is niet zodanig bijzonder dat de gebondenheid van partijen aan een vaststellingsovereenkomst daarvoor zou moeten wijken. De geschillencommissie komt tot de slotsom dat de vordering van X tot betaling van een aanvullende schade-uitkering ongegrond is. De vordering van X wordt via niet-bindend advies afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
 De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.